



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 439

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 iunie 2016

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 211 din 12 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2-3		711/276. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora	7
Decizia nr. 213 din 12 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (6) și ale art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	4-6		823. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Instrucțiunilor privind deschiderea și funcționarea conturilor pentru gestionarea asistenței financiare nerambursabile și a fondurilor de la bugetul de stat, în cadrul obiectivului convergență, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.561/2011	8-9
			REPUBLICĂRI	
			Legea nr. 5/2014 privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 211

din 12 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea „Sonimpex Topoloveni” — S.R.L., cu sediul în București, în Dosarul nr. 32.123/3/2014/a1 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 975D/2015.

2. La apelul nominal răspunde avocat Alexandru Georgescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține, în esență, că dispoziția normativă conținută în art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 limitează în mod arbitrar dreptul persoanelor juridice de a solicita și obține plata daunelor morale pentru remedierea atingerilor ce au fost aduse drepturilor lor nepatrimoniale. Ca atare, apreciază că persoanele juridice sunt în aceeași situație cu persoanele fizice, au interese similare, însă dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate instituie un tratament juridic diferit, sub forma unui privilegiu în favoarea persoanelor fizice, cu privire la stabilirea taxei judiciare de timbru în cauze având același obiect, respectiv repararea prejudiciului rezultat din încălcarea drepturilor nepatrimoniale. Depune concluzii scrise.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 717 din 9 decembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din cameră de consiliu din 5 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 32.123/3/2014/a1, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de reclamanta Societatea „Sonimpex Topoloveni” — S.R.L., cu sediul în București, cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru, formulată într-o cauză având ca obiect acțiune în concurență neloială.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că deși există, la nivel de lege organică, egalitate în drepturi între persoanele fizice și

juridice, în ceea ce privește apărarea drepturilor nepatrimoniale și repararea prejudiciului rezultat din încălcarea acestora, dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilesc un tratament juridic diferit cu privire la stabilirea taxei judiciare de timbru. De asemenea, autoarea apreciază că, în condițiile în care persoanei juridice îi este permis să ceară daune morale, rezultă că legislația trebuie să prevadă, cu claritate și în mod predictibil, care este tratamentul juridic în ceea ce privește accesul acesteia la justiție. Or, în aplicarea dispozițiilor legale criticate, pe de o parte, acțiunea pentru daune morale formulată de o persoană fizică va comporta o taxă fixă de 100 lei, iar, pe de altă parte, aceeași cerere va fi taxată cu o taxă variabilă, calculată conform art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în cazul în care este introdusă pe rolul instanțelor de o persoană juridică. Ca atare, nu se poate reține nicio rațiune obiectivă și rezonabilă, în sensul soluției legislative analizate (diferențierea persoană fizică — persoană juridică), ceea ce echivalează cu instituirea unui tratament juridic diferit sub forma unui privilegiu în favoarea persoanelor fizice. În consecință, apreciază că se conferă dreptului persoanelor fizice la repararea prejudiciului nepatrimonial o poziție distinctă, diferențiată și mai avantajoasă față de cel al persoanelor juridice titulare ale acelorași drepturi. În continuare, autoarea excepției susține că, în egală măsură, tratamentul diferențiat, cu privire la modul de calcul al taxei judiciare de timbru, reprezintă o restrângere a dreptului persoanei juridice de acces la instanță, întrucât în sarcina acesteia se va stabili o taxă de timbru mai mare. Or, o astfel de restrângere nu este permisă, în condițiile în care nu este determinată de unul dintre motivele prevăzute limitativ de art. 53 alin. (1) din Constituție.

7. În final, precizează că art. 148 din Constituție stabilește aplicarea cu prioritate a tratatelor internaționale privind drepturile omului la care România este parte. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene a căpătat caracter juridic obligatoriu, iar la art. 20 prevede că toate persoanele sunt egale în fața legii.

8. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că norma legală criticată are în vedere onoarea, reputația și demnitatea, care sunt atribute ale persoanei fizice, astfel că nu se poate vorbi că face diferență între persoanele fizice și cele juridice pentru a se putea reține încălcarea art. 16 și art. 124 din Constituție. Cu privire la art. 21 din Legea fundamentală, menționează că plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor, iar echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. Totodată, arată că nu se poate reține nici pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, atâta vreme cât nu există nicio restrângere a vreunui drept pentru a se putea analiza situațiile de excepție prevăzute de acest articol.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este neîntemeiată. În acest sens, arată, în esență, că plata taxei judiciare de timbru nu reprezintă o ingerință în dreptul de acces liber la justiție și nu se poate susține existența unei discriminări, norme legale criticate aplicându-se nediferențiat tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, fără privilegii și fără discriminări.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate și concluzii scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „*Acțiunile privind stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice se taxează cu 100 lei.*”

14. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), care prevede că „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 care consacră accesul liber la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că instanța investită cu soluționarea cauzei, respectiv Tribunalul București — Secția a III-a civilă, față de obiectul cererii de chemare în judecată — acțiune în concurență neloială — a pus în vedere autoarei excepției să completeze taxa judiciară de timbru pentru primul petit (încetarea imediată a tuturor practicilor comerciale incorecte), conform art. 13 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, iar pentru cel de-al doilea petit

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. 1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea „Sonimpex Topoloveni” — S.R.L., cu sediul în București, în Dosarul nr. 32.123/3/2014/a1 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

(plata despăgubirilor în vederea reparării integrale a prejudiciului moral și de imagine), potrivit art. 3 alin. (1) lit. f) coroborat cu art. 13 lit. c) din același act normativ, sub sancțiunea anulării cererii ca insuficient timbrată.

16. Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 prevede, la art. 3 alin. (1) lit. f) și art. 13 lit. c), că „*acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel: [...] f) peste 250.000 lei — 6.105 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei, iar „acțiunile formulate în domeniul dreptului de proprietate intelectuală se taxează după cum urmează: [...] c) cererile neevaluabile în bani privitoare la drepturile conferite de marcă, desene și modele industriale — 300 lei*”.

17. Curtea observă că, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 30 ianuarie 1991, cu modificările și completările ulterioare, orice persoană care are un interes legitim se poate adresa direct instanțelor de judecată competente pentru încetarea și interzicerea practicilor de concurență neloială, pentru acoperirea prejudiciilor patrimoniale și morale suferite ca urmare a unei practici de concurență neloială, fără a fi necesară parcurgerea vreunei formalități în fața Consiliului Concurenței. Acțiunile izvorând dintr-o practică de concurență neloială sunt de competența tribunalului locului săvârșirii faptei sau în a cărui rază teritorială se găsește sediul pârâtului; în lipsa unui sediu este competent tribunalul domiciliului pârâtului, potrivit alin. (2) al art. 7 din același act normativ.

18. Curtea reține că dispoziția legală supusă controlului de constituționalitate reprezintă o normă cu caracter special, derogatorie de la norma generală cuprinsă în art. 3 din aceeași ordonanță de urgență, care consacră regula stabilirii taxei judiciare de timbru, prin calcul procentual asupra cuantumului pretențiilor din acțiunile și cererile evaluabile în bani. Ca atare, Curtea constată că art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu supune taxei judiciare de timbru speciale de 100 lei orice pretenții legate de daunele morale, ci doar pe acelea prin care se invocă atingeri aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice.

19. Prin urmare, având în vedere reglementările criticate raportate la obiectul cauzei — acțiune în concurență neloială — în cadrul căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În aceste condiții, Curtea urmează a respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, care, nerespectând condițiile prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, este inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 213

din 12 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (6) și ale art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (6) și ale art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative. Excepția a fost ridicată de Dumitru Groza, Ioan Groza și Marioara Marina, în Dosarul nr. 5.601/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București, și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.026D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a formulat un punct de vedere, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015 și Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.601/299/2015, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (6) și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative. Excepția a fost ridicată de Dumitru Groza, Ioan Groza și Marioara Marina, într-o cauză având ca obiect contestație la executare și suspendarea executării.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că eșalonarea plății sumelor de bani acordate cu titlu de despăgubiri pe o perioadă de 5 ani și modalitatea de plată stabilită, prin condiționarea plății acestor sume de emiterea unor titluri de plată de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate și a dreptului la un proces echitabil.

7. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 11 alin. (3) din Legea nr. 164/2014, apreciază că faza de executare silită este parte integrantă a procesului, în sensul art. 6 din Convenție, iar suspendarea acestei proceduri încalcă dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. De asemenea, susțin că suspendarea procedurii de executare silită pentru o perioadă de 5 ani depășește un termen rezonabil și creează o situație de incertitudine juridică.

8. În final, consideră că suspendarea executării silite, demarată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, reprezintă un tratament discriminatoriu față de alți cetățeni care au titluri executorii împotriva instituțiilor statului, pe care le pot pune în executare, pe calea executării silite.

9. **Judecătoria Sectorului 1 București** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată. În acest sens, instanța arată că o nouă eșalonare sau suspendare a plăților, în condițiile în care anumiți creditori pot beneficia de titluri executorii emise chiar în urmă cu mai mult de 10 ani, conduce la ruperea justului echilibru care trebuie să existe între interesul individului de a-i fi achitată creanța stabilită irevocabil și interesul societății de a nu fi afectat într-o mare măsură bugetul de stat.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt norme de procedură, de imediată aplicare cu privire la toate cauzele pendinte, care se aplică numai pentru viitor, și nu retroactiv. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 10 din Legea nr. 164/2014, prin raportare la art. 44 din Constituție, invocă jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia, prin mecanismul de actualizare, cu indicele prețurilor de consum, a sumelor ce trebuie plătite de către stat, se asigură executarea integrală a despăgubirii. Cât privește critica referitoare la eșalonarea plăților, apreciază că măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere, anume plata eșalonată a despăgubirilor în cauză. În plus, susțin că măsurile reglementate au caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata despăgubirilor, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în contextul de criză economică națională și internațională. De asemenea, consideră că dispozițiile de lege supuse controlului nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție, deoarece legea prevede posibilitatea persoanei îndreptățite de a se adresa instanței judecătorești, atât în cazul în care este nemulțumită de soluția dată, cât și în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute de lege, iar suspendarea executării silite reprezintă efectul legal inerent al plății eșalonate, stabilite de legiuitor. Totodată, apreciază că dispozițiile legale criticate nu instituie un tratament discriminatoriu, normele fiind aplicabile tuturor destinatarilor săi.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al părții, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (3) și (6) și ale art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor

acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 10: „(3) Plata sumelor de bani stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile sau, în cazul proceselor începute după data de 15 februarie 2013, rămase definitive, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se efectuează în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015. [...]”

(6) Pentru fiecare tranșă anuală, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților emite un titlu de plată, în original, se comunică, în cel mult 5 zile de la emitere, Ministerului Finanțelor Publice și persoanelor îndreptățite.”;

— Art. 11: „(1) Plata sumelor stabilite prin titlurile de plată se efectuează de către Ministerul Finanțelor Publice, în termen de cel mult 180 de zile de la data emiterii acestora. [...]”

(3) Orice procedură de executare silită se suspendă de drept, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată emise conform art. 10 alin. (6).”

15. Autorii excepției apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), care consacră principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, din perspectiva unor critici asemănătoare, dispozițiile art. 10 și art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016 și Decizia nr. 15 din 19 ianuarie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016, a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate.

17. Astfel, prin deciziile precitate, Curtea a statuat că, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, dispozițiile art. 3 alin. (2) și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, care instituie reguli privind plata despăgubirilor, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), care consacră principiul neretroactivității legii civile. În acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, spre exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004).

18. Curtea a constatat că ipoteza avută în vedere de dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Totodată, Curtea a observat că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, urmând a fi aplicate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv 18 decembrie 2014.

19. Referitor la invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut, în acord cu jurisprudența sa, că aplicarea unui regim juridic temporal diferit nu poate crea o stare de discriminare între diverse persoane, în funcție de actul normativ aplicabil fiecăreia. Faptul că, prin succesiunea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996). Altfel spus, raportat la situația de față, inegalitatea de tratament juridic invocată prin raportare la acele persoane care au beneficiat de plata despăgubirilor anterior intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014 nu reprezintă un viciu de neconstituționalitate, fiind rezultatul unor regimuri juridice diferite, aplicate succesiv în timp, incidente în virtutea principiului *tempus regit actum*.

20. În ceea ce privește critica eșalonării plății despăgubirilor pe o perioadă de 5 ani, în raport de art. 21 alin. (3) și art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare, poate fi considerat ca fiind în concordanță cu considerentele consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 602 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 18 noiembrie 2015).

21. Curtea a constatat că prevederile art. 10 din Legea nr. 164/2014 îndeplinesc aceste condiții, stabilind o perioadă de 5 ani pentru eșalonarea plății, precum și obligația de actualizare a sumelor neplătite cu indicii de creștere a prețurilor de consum. Măsura instituită poate fi considerată, așadar, de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, de vreme ce persoana îndreptățită nu suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege. În plus, astfel cum rezultă din Expunerea de motive la Legea nr. 164/2014, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului se referă la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât, și din

acest punct de vedere, este justificată instituirea unui termen de 5 ani pentru eșalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 9/1998.

22. Curtea a constatat că eșalonarea pe o perioadă de 5 ani a plății sumelor reprezentând despăgubiri, fiind o măsură de natură a păstra un just echilibru între interesele persoanelor îndreptățite la despăgubire și interesul general al colectivității, urmărește principiile stabilite în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, astfel încât nu se poate considera că prin această măsură statul afectează esența dreptului de proprietate privată al beneficiarilor de despăgubiri, în temeiul Legii nr. 9/1998 și al Legii nr. 290/2003. Aceasta cu atât mai mult cu cât statul, prin caracterul său social, valoare constituțională instituită de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală, are obligația de a imprima acțiunilor sale cu caracter economic un conținut just proporționat, astfel încât să asigure tuturor cetățenilor săi exercitarea efectivă a tuturor drepturilor și libertăților lor fundamentale.

23. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 11 alin. (3) din Legea nr. 164/2014, potrivit căruia orice procedură de executare silită se suspendă de drept, până la împlinirea termenelor la care devin scadente obligațiile de plată prevăzute în titlurile de plată emise conform art. 10 alin. (6), Curtea, prin Decizia nr. 14 din 19 ianuarie 2016, precitată, a reținut că această măsură este necesară pentru a se putea realiza scopul avut în vedere de legiuitor, respectiv finalizarea procesului de despăgubire a tuturor cetățenilor români, siliți să își abandoneze bunurile în teritorii cedate de România prin tratate internaționale, în contextul în care în prezent sunt declanșate proceduri individuale de executare silită, care, în mod inevitabil, au ca efect blocaje în funcționarea instituțiilor publice cu atribuții în materie, și care duc la soluționarea selectivă a dosarelor pentru un număr mic de beneficiari. Lipsa de intervenție în acest sens ar avea ca rezultat imposibilitatea plății în ordine cronologică a despăgubirilor și plata de cheltuieli accesorii drepturilor cuvenite, împovăraătoare pentru statul român, în condițiile în care acesta este preocupat de menținerea echilibrului bugetar.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Groza, Ioan Groza și de Marioara Marina în Dosarul nr. 5.601/299/2015 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 10 alin. (3) și (6) și ale art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 12 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 711 din 10 iunie 2016

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 276 din 30 mai 2016

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. VVV 541 din 10 iunie 2016 al Ministerului Sănătății și nr. DG 1.072 din 30 mai 2016 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

având în vedere art. 58 alin. (4) și (5), art. 221 alin. (1) lit. k) și art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.605/875/2014 privind aprobarea modului de calcul, a listei denumirilor comerciale și a prețurilor de decontare ale medicamentelor care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate și a metodologiei de calcul al acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 și 951 bis din 29 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — În cazul inițierii sau menținerii unui tratament cu medicamente imunosupresoare pentru bolnavii beneficiari ai

programului național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană, respectiv bolnavii în status posttransplant, precum și în cazul inițierii sau menținerii unui tratament cu medicamentele aferente DCI Asparaginazum pentru bolnavii beneficiari ai programului național de oncologie, în condițiile legii, prețul cu ridicata la care se adaugă TVA, respectiv prețul cu amănuntul maximal cu TVA, calculat pe unitatea terapeutică, devine preț de decontare.”

2. Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu luna iunie 2016.

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Gheorghe-Radu Țibichi

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru modificarea Instrucțiunilor privind deschiderea și funcționarea conturilor pentru gestionarea asistenței financiare nerambursabile și a fondurilor de la bugetul de stat, în cadrul obiectivului convergență, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.561/2011**

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare;

— cap. V din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 218/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 316/2015,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Instrucțiunile privind deschiderea și funcționarea conturilor pentru gestionarea asistenței financiare nerambursabile și a fondurilor de la bugetul de stat, în cadrul obiectivului convergență, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.561/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 26 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În tot cuprinsul instrucțiunilor, sintagma „contul 23.51.01.85 «Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent», pentru restituiri din finanțarea bugetară a anilor precedenți” se înlocuiește cu sintagma „contul 20A363201 «Sume provenite din finanțarea bugetară a anilor precedenți»”.

2. În tot cuprinsul instrucțiunilor, sintagma „23.51.01.56 «Autorități publice și acțiuni externe — Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare»” se înlocuiește cu sintagma „23A51040056... «Autorități publice și acțiuni externe — Cofinanțarea fondurilor primite de la Uniunea Europeană...»”, iar sintagma „23.51.01.56” se înlocuiește cu sintagma „23A51040056...”.

3. La punctul 2 subpunctul 2.3, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) 23A51040056... «Autorități publice și acțiuni externe — Cofinanțarea fondurilor primite de la Uniunea Europeană...», deschis la Trezoreria Operativă Centrală pe seama Ministerului Finanțelor Publice.

Cererile pentru deschiderea creditelor bugetare din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale se fundamentează ținându-se cont de plățile și estimările de plăți ce urmează a fi efectuate în trimestrul pentru care se solicită deschiderea creditelor, la nivelul prevederilor bugetare aprobate și repartizate pentru trimestrul respectiv. Transferul din conturile 23A51040056... «Autorități publice și acțiuni externe — Cofinanțarea fondurilor primite de la Uniunea Europeană...» în conturile de disponibil corespunzătoare se face cu cel mult 3 zile lucrătoare înainte de efectuarea plăților.

b) 23 ... «Cheltuieli ale bugetului de stat ...», deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București pe seama fiecărui ordonator principal de credite în structura căruia funcționează autoritățile de management. Din acest cont se transferă fondurile în conturile de disponibil gestionate de Autoritatea de management.

Cererile pentru deschiderea creditelor bugetare din bugetele ordonatorilor principali de credite în structura cărora funcționează autoritățile de management se fundamentează ținându-se cont de plățile ce urmează a fi efectuate în luna pentru care se solicită deschiderea creditelor. Transferul din conturile 23 ... «Cheltuieli ale bugetului de stat ...» în conturile de disponibil corespunzătoare se face cu cel mult 3 zile lucrătoare înainte de efectuarea plăților.”

4. La punctul 3.4 subpunctul 3.4.1, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) sume transferate de Direcția generală trezorerie și datorie publică, la solicitarea Autorității de Certificare și Plată, din contul 65.01.01 «Decontări în contul trezoreriei centrale — operațiuni proprii» deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Trezoreria Operativă Centrală;”.

5. La punctul 3.4 subpunctul 3.4.2, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) sume transferate de Autoritatea de Certificare și Plată în contul 65.01.01 «Decontări în contul trezoreriei centrale — operațiuni proprii» deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Trezoreria Operativă Centrală;”.

6. La punctul 4.4, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Deschiderea de credite din bugetul de stat, respectiv bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, pozițiile globale distincte «Cofinanțarea asistenței financiare nerambursabile postaderare de la Comunitatea Europeană» și «Transferuri din bugetul de stat către ONG-uri, societăți comerciale, instituții publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii și alți beneficiari de drept public sau privat necesare susținerii derulării proiectelor finanțate din FEN postaderare, din sumele încasate în cadrul mecanismului top-up», în vederea alimentării de la bugetul de stat a conturilor de cofinanțare a programelor operaționale din domeniul transporturilor 54.01.02.06 [operațiune prevăzută la pct. 3.3.1 lit. a)], a contului 54.01.04.06, de cheltuieli neeligibile [operațiune prevăzută la pct. 3.6.1 lit. a)] și a contului 54.01.03.00 de prefinanțare a programelor operaționale de la bugetul de stat și de continuare a finanțării în cazul indisponibilității temporare a fondurilor de la Comunitatea Europeană [operațiune prevăzută la pct. 3.4.1 lit. a)];

b) Deschiderea de credite din bugetul de stat titlul «Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare», articolul «Sume aferente diferenței de dobândă la disponibilitățile aferente programelor operaționale finanțate prin fonduri structurale, cod 56.41» în vederea alimentării contului 54.01.01.00 cu sume de la bugetul de stat în scopul reîntregirii disponibilităților din conturile deschise la Banca Națională a României, gestionate de Autoritatea de Certificare și Plată, afectate de sumele reprezentând dobânda netă negativă determinată ca diferență între dobânda pozitivă și negativă, bonificată de Banca Națională a României.»

7. La punctul 4.4, subpunctul 4.4.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4.4.1. Pentru efectuarea operațiunilor pentru deschiderea de credite bugetare, prevăzute la punctul 4.4 literele a) și b), se procedează în felul următor:

(1) În vederea finanțării necesarului de plată al autorităților de management, Autoritatea de Certificare și Plată întocmește cererea pentru deschiderea de credite bugetare de la capitolul 51.01 «Autorități publice și acțiuni externe», titlul 56 «Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare», cu detalieri pe celelalte subdiviziuni corespunzătoare ale clasificății bugetare, însoțită de dispoziția bugetară privind repartizarea creditelor bugetare, nota de fundamentare și nota justificativă, la nivelul prevederilor bugetare aprobate și repartizate pentru trimestrul respectiv. Documentele menționate se transmit controlului financiar preventiv propriu. După aplicarea vizei de control financiar preventiv propriu asupra cererii pentru deschiderea de credite bugetare, dispoziției bugetare privind repartizarea creditelor bugetare și notei justificative, acestea se prezintă spre aprobare ordonatorului principal de credite.

(2) În vederea reîntregirii disponibilităților afectate de dobânda netă negativă bonificată de Banca Națională a României și a estimărilor Autorității de Certificare și Plată de calcul al dobânzii BNR pentru perioada următoare (trimestru), Autoritatea de Certificare și Plată întocmește cererea pentru deschiderea de credite bugetare de la capitolul 51.01 «Autorități publice și acțiuni externe», titlul 56 «Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile (FEN) postaderare», cu detalieri pe celelalte subdiviziuni corespunzătoare ale clasificății bugetare, însoțită de dispoziția bugetară privind repartizarea creditelor bugetare, nota de fundamentare și nota justificativă, la nivelul prevederilor bugetare aprobate și repartizate pentru trimestrul respectiv. Documentele menționate se transmit controlului financiar preventiv propriu. După aplicarea vizei de control financiar preventiv propriu asupra cererii pentru deschiderea de credite bugetare, dispoziției bugetare privind repartizarea creditelor bugetare și notei justificative, acestea se prezintă spre aprobare ordonatorului principal de credite.

(3) În baza cererii aprobate de ordonatorul principal de credite, Direcția generală trezorerie și contabilitate publică efectuează deschiderea creditelor bugetare conform metodologiei în vigoare.»

8. La punctul 4.4 subpunctul 4.4.2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) a) În baza sumelor solicitate de autoritățile de management prin cereri de fonduri, Autoritatea de Certificare și Plată întocmește Propunerea de angajare a unei cheltuieli, Angajamentul bugetar individual/global, Nota de lichidare și ordonanțarea de plată. Propunerea de angajare a unei

cheltuieli, Angajamentul individual/global și ordonanțarea de plată, însoțite de Nota de lichidare semnată de ordonatorul principal de credite, se transmit controlului financiar preventiv propriu. După aplicarea vizei de control financiar preventiv propriu asupra Propunerii de angajare a unei cheltuieli, Angajamentului individual/global și ordonanțării de plată, acestea se transmit ordonatorului principal de credite pentru semnare. În baza ordonanțării de plată, Direcția generală trezorerie și contabilitate publică emite ordinul de plată pentru transferul sumelor din contul 23A51040056... deschis la Trezoreria Operativă Centrală în conturile 54.01.03.00, 54.01.02.06, 54.01.04.06 ale Autorității de Certificare și Plată, deschise la Trezoreria Operativă Centrală.

b) În baza sumelor solicitate la deschiderea creditelor bugetare, Autoritatea de Certificare și Plată întocmește Propunerea de angajare a unei cheltuieli, Angajamentul bugetar individual/global, Nota de lichidare și ordonanțarea de plată. Documentele menționate se întocmesc la nivelul echivalentului în lei al sumelor reprezentând dobândă negativă, care se calculează prin aplicarea asupra sumei notificate de Banca Națională a României a cursului de schimb al acesteia la data efectuării deschiderii de credite de către Direcția generală trezorerie și contabilitate publică, majorat cu 2%. Propunerea de angajare a unei cheltuieli, Angajamentul individual/global și ordonanțarea de plată, însoțite de Nota de lichidare semnată de ordonatorul principal de credite, se transmit controlului financiar preventiv propriu. După aplicarea vizei de control financiar preventiv propriu asupra Propunerii de angajare a unei cheltuieli, Angajamentului individual/global și Ordonanțării de plată, acestea se transmit ordonatorului principal de credite pentru semnare. În baza ordonanțării de plată, Direcția generală trezorerie și contabilitate publică emite ordinul de plată pentru transferul sumelor din contul 23A51040056... deschis la Trezoreria Operativă Centrală în contul 54.01.01.00 al Autorității de Certificare și Plată, deschis la Trezoreria Operativă Centrală.»

9. La punctul 4.4 subpunctul 4.4.2, alineatul (4) se abrogă.

10. La punctul 4.4 subpunctul 4.4.3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) La sfârșitul perioadei de programare bugetară sau pe parcursul acesteia, în funcție de creditele bugetare disponibile la pozițiile globale distincte «Cofinanțarea asistenței financiare nerambursabile postaderare de la Comunitatea Europeană», «Sume aferente diferenței de dobândă la disponibilitățile aferente programelor operaționale finanțate prin fonduri structurale, cod 56.41», respectiv «Transferuri din bugetul de stat către ONG-uri, societăți comerciale, instituții publice finanțate parțial sau integral din venituri proprii și alți beneficiari de drept public sau privat necesare susținerii derulării proiectelor finanțate din FEN postaderare, din sumele încasate în cadrul mecanismului top-up», Autoritatea de Certificare și Plată transferă parțial sau integral sumele aflate în conturile 54.01.03.00, 54.01.02.06, 54.01.04.06 și 54.01.01.00, după cum urmează:

— în contul 23A51040056... «Autorități publice și acțiuni externe — Cofinanțarea fondurilor primite de la Uniunea Europeană...» (deschis la Trezoreria Operativă Centrală), restituirile de fonduri din finanțarea bugetară a anului curent;

— în contul 20A363201 «Sume provenite din finanțarea bugetară a anilor precedenți», restituirile de fonduri din finanțarea bugetară a anilor precedenți.»

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 5/2014

privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege are drept scop facilitarea schimbului transfrontalier de informații între autoritățile competente din România și cele din celelalte state membre sau din statele participante, privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, atunci când încălcarea a fost săvârșită cu un vehicul înmatriculat într-un stat membru sau stat participant, altul decât statul în care a fost săvârșită fapta, precum și facilitarea executării de către autoritățile române a sancțiunilor aplicate pentru încălcări săvârșite pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate în alte state membre și în statele participante.

(2) În vederea realizării scopului prevăzut la alin. (1), prezenta lege stabilește:

a) autoritatea publică română prin intermediul căreia se va asigura schimbul transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, în calitate de punct național de contact;

b) modalitatea de efectuare a schimbului de informații prin utilizarea căutării automatizate a datelor de înmatriculare a vehiculelor și proprietarilor sau deținătorilor acestora;

c) modalitatea de informare, de către autoritățile române competente, a proprietarului, deținătorului vehiculului sau a persoanei identificate în alt mod, cu privire la încălcarea, pe teritoriul României, a normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, dacă această încălcare este săvârșită cu un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru;

d) regimul juridic al încălcărilor normelor de circulație care afectează siguranța rutieră ce au fost săvârșite pe teritoriul României.

(3) Prezenta lege se aplică în relația cu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Irlanda, Regatul Danemarcei și Confederația Elvețiană, începând cu data la care aceste state vor face obiectul aplicării Directivei (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015 de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră.

(4) Prezenta lege nu aduce atingere dispozițiilor Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și normelor de drept internațional și european relevante în domeniul cooperării judiciare în materie penală.

(5) Prezenta lege se aplică în relația cu un stat terț în baza și în condițiile acordului încheiat de un stat terț cu Uniunea Europeană în vederea participării la schimbul de date privind înmatricularea vehiculelor potrivit Directivei (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015, de la momentul intrării în vigoare a acestui acord.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *stat membru* — stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

b) *autorități române competente* — autorități române cu atribuții stabilite potrivit legii pentru constatarea și sancționarea încălcărilor normelor de circulație care afectează siguranța rutieră prevăzute la art. 3 alin. (1), săvârșite pe teritoriul României;

c) *căutare automatizată* — procedură de acces direct printr-un serviciu de comunicații electronice care presupune consultarea, de către autoritatea competentă a unui stat membru sau stat participant, în timp real, a sistemului de evidență aparținând altui/altor state membre sau state participante, sub formă de cerere transmisă, ori transmiterea, printr-un singur mesaj de comunicare, către punctele naționale de contact ale acestor state a unui lot de date conținând cereri sau răspunsuri multiple, care se va prelucra automatizat;

d) *punct național de contact* — autoritate competentă desemnată de către un stat membru sau stat participant pentru schimbul de date privind înmatricularea vehiculului;

e) *stat participant* — stat terț cu care Uniunea Europeană a încheiat un acord în vederea participării la schimbul de date privind înmatricularea vehiculelor;

f) *vehicul* — orice autovehicul supus înmatriculării, conform legislației naționale a statului membru sau a statului participant;

g) *statul în care s-a săvârșit încălcarea* — statul membru sau statul participant în care s-a săvârșit încălcarea normelor de circulație care afectează siguranța rutieră;

h) *statul de înmatriculare* — statul membru sau statul participant în care este înmatriculat vehiculul cu care s-a săvârșit încălcarea normelor de circulație care afectează siguranța rutieră;

i) *exces de viteză* — depășirea limitei maxim admise de viteză pentru categoria de vehicul pe un anumit sector de drum, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit legislației statului în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

j) *nefolosirea centurii de siguranță* — încălcarea obligației de a purta centura de siguranță sau de a folosi dispozitive de siguranță pentru copii, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare ori, după caz, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit legislației statului în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

*) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 55/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 5/2014 privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 14 aprilie 2016, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 5/2014 privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2014.

k) *nerespectarea semnificației culorii roșii a semaforului* — nerespectarea obligației de a opri vehiculul la culoarea roșie a semaforului sau la orice alt semnal de oprire echivalent, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit legislației statului în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

l) *conducerea sub influența alcoolului* — conducerea unui vehicul de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori, după caz, potrivit Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit legislației statului în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

m) *conducerea sub influența substanțelor psihoactive* — conducerea unui vehicul de către o persoană aflată sub influența drogurilor sau a altor substanțe cu efecte similare, faptă stabilită și sancționată potrivit art. 336 alin. (2) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, potrivit legislației statului în care a fost constatată fapta, altul decât România, dacă fapta este prevăzută și sancționată și de legile din România;

n) *nefolosirea căștii de protecție* — nerespectarea obligației de a purta casca de protecție în timpul circulației pe drumurile publice de către conducătorii motocicletelor/mopedelor și persoanele transportate pe acestea, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit legislației statului în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

o) *utilizarea unei benzi interzise* — nerespectarea interdicției sau restricției de a conduce un vehicul pe o bandă a sensului de deplasare, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit legislației statului în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

p) *utilizarea ilegală a unui telefon mobil sau a altui dispozitiv de comunicare în timpul conducerii* — nerespectarea interdicției de a utiliza telefonul mobil sau alt echipament de comunicare în timpul conducerii fără utilizarea dispozitivului de tip „mâini libere”, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau nerespectarea interdicției de a utiliza telefonul mobil sau alt echipament de comunicare în timpul conducerii, astfel cum această faptă este stabilită și sancționată potrivit legislației statului în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

q) *deținătorul vehiculului* — persoana fizică sau juridică, alta decât proprietarul, pe numele căreia este efectuată operațiunea de înmatriculare a vehiculului sau care este înscrisă în certificatul de înmatriculare ca utilizator al vehiculului în virtutea unui drept legal potrivit dispozițiilor legale sau, după caz, a legislației statului de înmatriculare, altul decât România.

(2) Prin *dispozitiv de siguranță pentru copii* prevăzut la alin. (1) lit. j), în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori al Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege dispozitiv de fixare în scaun pentru copii.

(3) Prin *semnal de oprire echivalent culorii roșii a semaforului*, prevăzut la alin. (1) lit. k), în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege lumina roșie a dispozitivelor instalate pentru semnalizarea benzilor cu circulație reversibilă.

(4) Prin *echipament de comunicare*, prevăzut la alin. (1) lit. p), în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege orice echipament tehnic având și funcția de telefon mobil.

CAPITOLUL II

Schimb transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră

SECȚIUNEA 1

Domenii de aplicare

Art. 3. — (1) Prezenta lege se aplică următoarelor încălcări ale normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, denumite în continuare încălcări:

- a) excesul de viteză;
- b) nefolosirea centurii de siguranță;
- c) nerespectarea semnificației culorii roșii a semaforului;
- d) conducerea sub influența alcoolului;
- e) conducerea sub influența substanțelor psihoactive;
- f) nefolosirea căștii de protecție;
- g) utilizarea unei benzi interzise;
- h) utilizarea ilegală a unui telefon mobil sau a altor dispozitive de comunicare în timpul conducerii.

(2) Schimbul transfrontalier de informații între statele membre, precum și între statele membre și statele participante, în cazul încălcărilor prevăzute la alin. (1), se realizează prin accesul punctelor naționale de contact ale acestor state la următoarele date privind înmatricularea vehiculelor aflate în sistemele de evidență aparținând altor state membre sau statelor participante:

- a) date privind vehiculele;
- b) date privind proprietarii sau deținătorii vehiculelor.

(3) Potrivit prezentei legi, schimbul transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră presupune accesul și obținerea datelor, în condițiile alin. (2), prin căutare automatizată realizată prin intermediul platformei informatice EUCARIS, a cărei componentă națională este administrată potrivit legii de către Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor din Ministerul Afacerilor Interne, denumită în continuare *DRPCIV*.

(4) Prevederile prezentei legi referitoare la accesul punctului național de contact român la datele privind înmatricularea vehiculelor din sistemele de evidență aparținând altor state membre sau statelor participante se aplică în situația încălcărilor săvârșite pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate într-un alt stat membru sau într-un stat participant, dacă:

- a) au fost constatate de către autoritățile române competente cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic sau prin intermediul mijloacelor tehnice de constatare folosite în condițiile legii;
- b) autoritățile române competente nu dețin datele persoanelor responsabile de încălcări și efectuează investigații în vederea identificării acestora.

SECȚIUNEA a 2-a

Puncte naționale de contact și autoritățile române competente

Art. 4. — (1) Se desemnează DRPCIV ca punct național de contact pentru România, în scopul:

a) furnizării automate a datelor prevăzute la art. 3 alin. (2) către punctele naționale de contact ale statelor membre și ale statelor participante, în condițiile prezentei legi;

b) asigurării accesului autorităților române competente pentru a efectua căutarea automatizată a datelor prevăzute la art. 3 alin. (2) în sistemele de evidență ale statelor membre sau ale statelor participante, în condițiile prezentei legi.

(2) Căutarea automatizată prevăzută la alin. (1) lit. b) și colectarea datelor privind înmatricularea vehiculelor de către autoritățile române competente se realizează prin intermediul DRPCIV, doar în vederea efectuării investigațiilor privind încălcările săvârșite pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate într-un alt stat membru sau într-un stat participant.

(3) Căutarea automatizată prevăzută la alin. (1) lit. b) se realizează în situația în care autoritățile române competente nu dețin datele persoanelor responsabile de încălcările săvârșite pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate într-un alt stat membru sau într-un stat participant și efectuează investigații în vederea identificării acestora.

(4) Căutarea automatizată prevăzută la alin. (1) lit. b) este condiționată de utilizarea de către autoritățile române competente a unui număr de înmatriculare complet.

(5) Procedura de căutare și de furnizare a datelor privind înmatricularea vehiculelor prevăzute la art. 3 alin. (2), precum și elementele acestor date se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

Art. 5. — (1) Punctele naționale de contact ale statelor membre, altele decât România, sunt autorizate:

a) să acceseze automatizat Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, denumit în continuare RNEPCVI, constituit la nivelul DRPCIV potrivit Ordonanței Guvernului nr. 83/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple și serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 362/2002, cu modificările și completările ulterioare; și

b) să efectueze căutări automatizate privind datele prevăzute la art. 3 alin. (2) existente în RNEPCVI.

(2) Punctele naționale de contact ale statelor participante sunt autorizate să realizeze activitățile prevăzute la alin. (1) doar în condițiile acordului încheiat de statul terț cu Uniunea Europeană în vederea participării la schimbul de date privind înmatricularea vehiculelor potrivit Directivei (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015.

(3) Autorizarea prevăzută la alin. (1) și (2) constă în conferirea accesului automatizat la RNEPCVI în vederea efectuării, de către autoritățile competente din statul în care s-a săvârșit încălcarea cu un vehicul înmatriculat în România, a investigațiilor referitoare la încălcări, astfel cum acestea sunt definite în legislația națională a acestui stat.

(4) Obținerea de către punctele naționale de contact ale statelor în care s-a săvârșit încălcarea, altele decât România, a datelor prevăzute la art. 3 alin. (2), prin căutare automatizată, se realizează în mod gratuit și este condiționată de utilizarea unui număr de înmatriculare complet.

Art. 6. — (1) Autoritățile române competente, în temeiul prezentei legi, sunt abilitate:

a) să participe la schimbul transfrontalier de informații referitoare la încălcări, prin utilizarea căutării automatizate a datelor prevăzute la art. 3 alin. (2) în sistemele de evidență aparținând altor state membre sau statelor participante;

b) să efectueze investigații pentru identificarea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită încălcarea pe teritoriul României;

c) să transmită scrisoarea de informare prevăzută la art. 13.

(2) Autoritățile române competente se desemnează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 7. — (1) În vederea efectuării investigațiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. b) privind încălcări săvârșite pe teritoriul României cu un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru sau într-un stat participant, autoritățile române competente accesează datele privind înmatricularea vehiculului prevăzute la art. 3 alin. (2) din sistemele de evidență ale statului de înmatriculare. Accesarea se realizează în termen de maximum 30 de zile de la data săvârșirii încălcării.

(2) După obținerea datelor privind proprietarii sau deținătorii vehiculelor cu care au fost săvârșite încălcările și după încadrarea juridică a faptelor, autoritățile române competente declanșează procedurile necesare pentru informarea acestora cu privire la inițierea demersurilor legale privind constatarea faptelor, în condițiile legii.

(3) Procedurile prevăzute la alin. (2) presupun transmiterea, în condițiile prezentei legi, a scrisorii de informare prevăzute la art. 13 către proprietarii sau deținătorii vehiculelor cu care au fost săvârșite încălcările.

(4) Dispozițiile prevăzute la alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător în situația în care, prin răspunsul la scrisoarea de informare, proprietarii sau deținătorii vehiculelor indică autorităților române competente o altă persoană care a săvârșit încălcarea.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (2), autoritățile române competente nu declanșează procedurile de informare prevăzute la alin. (3) atunci când încălcarea constituie contravenție și autoritatea se găsește în una dintre următoarele situații:

a) în urma uneia sau mai multor informări anterioare adresate aceleiași persoane nu a fost primit răspuns;

b) datele furnizate de sistemul de evidență sunt incomplete și nu au permis, la o solicitare anterioară, contactarea proprietarului/utilizatorului vehiculului.

(6) În cazul prevăzut la alin. (5), datele obținute cu privire la proprietarii sau deținătorii vehiculelor cu care au fost săvârșite încălcările se șterg de îndată ce s-a constatat îndeplinirea condițiilor în cazul fiecăreia dintre situațiile prevăzute la lit. a) sau b).

(7) În cazul în care încălcarea de pe teritoriul României constituie infracțiune, sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură penală.

SECȚIUNEA a 3-a

Protecția datelor cu caracter personal

Art. 8. — Prelucrările de date cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei legi de către autoritățile române competente și DRPCIV se realizează cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

*A se vedea Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 65/2014 pentru stabilirea Procedurii de căutare și de furnizare a datelor privind înmatricularea vehiculelor, precum și a elementelor acestor date, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 7 mai 2014, cu modificările ulterioare.

Art. 9. — În accepțiunea art. 3 lit. e) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, DRPCIV și autoritățile române competente desemnate potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (2) sunt operatori de date cu caracter personal pentru prelucrările efectuate în temeiul prezentei legi, potrivit competențelor proprii.

Art. 10. — (1) Datele colectate potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2), obținute în condițiile prezentei legi, sunt prelucrate de către autoritățile române competente numai în scopul stabilirii persoanei responsabile de încălcările săvârșite pe teritoriul României.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, autoritățile române competente sunt abilitate să își creeze sisteme de evidență a datelor cu caracter personal proprii potrivit scopului prevăzut la alin. (1), pentru:

a) efectuarea investigațiilor privind încălcările săvârșite pe teritoriul României cu un vehicul înmatriculat într-un stat membru, altul decât România, sau într-un stat participant;

b) facilitarea executării de către autoritățile române a sancțiunilor aplicate pentru încălcări săvârșite pe teritoriul României de către cetățeni sau rezidenți ai unui stat membru sau ai unui stat participant.

(3) Condițiile privind organizarea și funcționarea sistemelor de evidență create potrivit dispozițiilor alin. (2) și măsurile pentru asigurarea securității datelor se stabilesc prin dispoziție a conducătorului operatorului de date cu caracter personal.

(4) Datele cu caracter personal colectate și stocate potrivit dispozițiilor alin. (2) nu pot fi prelucrate în alt scop decât cel prevăzut de prezenta lege.

(5) Termenul de stocare pentru datele prelucrate potrivit dispozițiilor prezentei legi este de 5 ani. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care datele au fost colectate.

(6) La împlinirea termenului de stocare prevăzut la alin. (5), datele cu caracter personal sunt șterse în mod automat, prin proceduri ireversibile.

Art. 11. — (1) În situația existenței unor prelucrări de date cu caracter personal efectuate în RNEPCVI, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2), persoana vizată poate obține de la DRPCIV, pentru fiecare operațiune de prelucrare, la cerere și în mod gratuit pentru o solicitare pe an, în condițiile art. 13 alin. (2) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, următoarele informații cu privire la datele accesate de punctele naționale de contact ale statelor în care s-a săvârșit încălcarea, altele decât România:

a) categoriile de date cu caracter personal ce o privesc, stocate în RNEPCVI și comunicate, în condițiile prezentei legi, autorității competente din statul în care s-a săvârșit încălcarea, altul decât România;

b) data la care a fost efectuată căutarea automatizată cu privire la datele cu caracter personal ce o privesc;

c) denumirea autorității competente căreia i-au fost comunicate datele și, dacă există, datele de identificare a acesteia.

(2) În situația cererilor formulate potrivit alin. (1), prin derogare de la prevederile Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, termenul pentru formularea unui răspuns este de 60 de zile de la data depunerii cererii. În acest termen, DRPCIV solicită informații punctului național de contact al statului care a accesat datele din RNEPCVI și/sau autorității competente căreia i-au fost comunicate datele, după caz.

Art. 12. — În cazul cererilor privind exercitarea drepturilor prevăzute la art. 13—15 din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, adresate autorităților române competente și care vizează prelucrările de date cu caracter personal efectuate în condițiile prezentei legi cu privire la încălcări săvârșite pe teritoriul României cu un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru sau într-un stat participant, termenul pentru transmiterea răspunsului către persoana vizată este de până la 60 de zile de la data primirii cererii.

CAPITOLUL III

Scrisoarea de informare privind încălcarea normelor de circulație care afectează siguranța rutieră

Art. 13. — (1) Autoritățile române competente transmit scrisoarea de informare privind încălcările săvârșite pe teritoriul României cu un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru următorilor destinatari:

a) proprietarului sau deținătorului vehiculului ale cărui date au fost obținute în condițiile prezentei legi;

b) persoanei identificate în alt mod, suspectate că a săvârșit încălcarea.

(2) Scrisoarea de informare se transmite destinatarilor prevăzuți la alin. (1) în termen de maximum 30 de zile de la data obținerii datelor de identificare a acestora. Forma și conținutul scrisorii de informare privind încălcarea normelor de circulație care afectează siguranța rutieră se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(3) Scrisoarea de informare cuprinde cel puțin următoarele informații relevante:

a) încălcarea săvârșită, astfel cum aceasta este stabilită de legislația română, precum și natura contravențională sau penală a acesteia, după caz;

b) locul, data și ora la care a fost săvârșită încălcarea și descrierea detaliată a acesteia;

c) o mențiune expresă cu privire la actul normativ ce stabilește și sancționează încălcarea, care să cuprindă categoria juridică, numărul, data publicării și titlul acestuia, precum și trimiteri la dispozițiile legale care au fost încălcate și sancțiunea aferentă;

d) o mențiune expresă cu privire la posibilitatea contestării, potrivit legii, a procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, ce urmează a fi încheiat de agenții constatare din cadrul autorităților române competente, dacă fapta constituie contravenție;

e) date privind dispozitivul utilizat pentru detectarea încălcării;

f) consecințele juridice ale încălcării, conform legislației române;

g) existența dreptului de acces la datele cu caracter personal, în condițiile art. 12;

h) existența dreptului de intervenție asupra datelor cu caracter personal;

i) termenul de stocare a datelor, prevăzut la art. 10 alin. (5);

j) mențiunile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare;

k) posibilitatea de achitare a jumătate din minimul amenzii contravenționale prevăzute de lege pentru încălcare, datele de identificare a contului în care urmează să fie virată contravaloarea acesteia, precum și posibilitatea de informare a autorităților române prin transmiterea dovezii de plată;

* A se vedea Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 75/2016 pentru stabilirea formei și conținutului scrisorii de informare privind încălcarea normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 26 aprilie 2016.

l) o mențiune expresă cu privire la posibilitatea de comunicare ulterioară a procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea acestuia și confirmarea de primire, dacă destinatarul indică autorității române competente datele corespunzătoare în acest scop;

m) termenul de răspuns, către autoritatea română competentă, la scrisoarea de informare;

n) posibilitatea de a solicita autorităților române competente, o singură dată, informații suplimentare referitoare la încălcare, în termen de maximum 15 zile de la primirea scrisorii de informare, precum și mențiunea că aceasta nu prelungește termenul de răspuns către autoritatea română competentă.

(4) Scrisoarea de informare se întocmește în limba statului membru utilizată în documentul de înmatriculare a vehiculului cu care s-a săvârșit încălcarea, dacă acest document este disponibil sau, după caz, în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este înmatriculat vehiculul respectiv.

(5) Comunicarea scrisorii de informare se face prin poștă, cu scrisoare recomandată, cu conținut declarat și confirmare de primire, în plic închis, la adresa proprietarului, deținătorului vehiculului sau a persoanei identificate în alt mod, suspectate că a săvârșit încălcarea, ale căror date au fost obținute în condițiile prezentei legi.

(6) În sensul prezentului capitol, prin *persoană identificată în alt mod, suspectată că a săvârșit încălcarea*, se înțelege, după caz:

a) persoana indicată că a condus vehiculul la momentul săvârșirii faptei pe teritoriul României, de către proprietarul sau deținătorul vehiculului, prin răspunsul la scrisoarea de informare comunicat autorităților române competente;

b) persoana despre care autoritățile române competente dețin informații că a condus vehiculul la momentul săvârșirii faptei pe teritoriul României.

(7) Prevederile cuprinse în prezentul capitol se aplică, în condițiile acordului prevăzut la art. 5 alin. (2), și în cazul conducătorilor vehiculelor înmatriculate în statele participante.

(8) Termenul de răspuns la scrisoarea de informare nu poate fi stabilit de către autoritatea română competentă pentru o perioadă mai mică de 30 de zile.

Art. 14. — Prin derogare de la dispozițiile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și de la dispozițiile art. 109 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, destinatarul prevăzut la art. 13 alin. (1), căruia i s-a comunicat scrisoarea de informare, are posibilitatea:

a) de a achita jumătate din minimul amenzii prevăzute de lege pentru încălcare, astfel cum aceasta este stabilită și sancționată de legislația română, până la termenul de răspuns către autoritatea română competentă; și

b) de a informa, în consecință, autoritățile române competente, prin răspunsul la scrisoarea de informare.

Art. 15. — (1) În situația în care destinatarul prevăzut la art. 13 alin. (1) căruia i s-a comunicat scrisoarea de informare solicită, în termenul prevăzut la art. 13 alin. (3) lit. n), informații suplimentare referitoare la încălcarea autorităților române competente, acestea comunică elementele necesare în termen de maximum 15 zile de la primirea solicitării.

(2) În situația în care destinatarul prevăzut la art. 13 alin. (1) căruia i s-a comunicat scrisoarea de informare invocă, în răspuns, existența unei erori de identificare în privința sa referitor la încălcarea detectată, autoritățile române competente efectuează investigațiile necesare și comunică un răspuns în termen de maximum 10 zile de la primirea răspunsului.

(3) Răspunsul autorităților române competente la solicitările prevăzute la alin. (1) și (2) se întocmește într-o limbă de circulație internațională și se comunică în condițiile art. 13 alin. (5) sau ale art. 19 alin. (4), care se aplică în mod corespunzător.

Art. 16. — După primirea din partea proprietarului, a deținătorului vehiculului sau a persoanei identificate în alt mod, suspectate că a săvârșit încălcarea, a răspunsului la scrisoarea de informare din care rezultă identitatea persoanei care a condus vehiculul la momentul săvârșirii încălcării, precum și faptul că aceasta recunoaște că a condus vehiculul la momentul săvârșirii încălcării, agenții constatatori din cadrul autorităților române competente iau, după caz, următoarele măsuri:

a) constată contravenția și aplică sancțiunea contravențională legală, prin întocmirea procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, în situația în care încălcarea constituie contravenție;

b) întocmesc actele de constatare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală, în situația în care încălcarea prevăzută la art. 3 alin. (1) constituie infracțiune.

CAPITOLUL IV

Regimul juridic al încălcării normelor de circulație pe drumurile publice care constituie contravenții, săvârșite pe teritoriul României cu un vehicul înmatriculat într-un stat membru sau într-un stat participant

Art. 17. — (1) Constatarea încălcării normelor de circulație pe drumurile publice săvârșite pe teritoriul României cu un vehicul înmatriculat într-un alt stat membru sau într-un stat participant, care, potrivit legii, constituie contravenții, și aplicarea sancțiunilor contravenționale se fac în condițiile prevăzute de prezentul capitol, în situația în care vehiculul a fost condus de un cetățean al unui stat membru, altul decât România, de un cetățean al unui stat participant sau de un cetățean român ori străin cu domiciliul ori, după caz, reședința sau rezidența în aceste state.

(2) Amenzile aplicate cetățenilor statelor membre, altele decât România, cetățenilor unui stat participant sau cetățenilor români ori străinilor cu domiciliul ori, după caz, reședința sau rezidența în aceste state, pentru încălcări săvârșite în condițiile prevăzute la alin. (1) care, potrivit legii, constituie contravenții, se fac venit la bugetul de stat și se achită în numerar la orice unitate a Trezoreriei Statului sau prin virament în contul corespunzător de venituri ale bugetului de stat deschis la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, codificat cu codul de identificare fiscală al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București.

(3) La achitarea prin virament a amenzilor prevăzute la alin. (2) pot fi utilizate orice mijloace de plată, cum ar fi servicii poștale, instituții financiar-bancare sau instrumente de plată electronică, precum și Sistemul național electronic de plată online a taxelor și impozitelor utilizând cardul bancar.

Art. 18. — (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii în cazul contravenției săvârșite în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (1) va cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele informații:

a) data și locul unde este încheiat;

b) numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator;

c) date referitoare la identitatea persoanei care a condus vehiculul la momentul săvârșirii încălcării, respectiv numele și prenumele, data și, după caz, locul nașterii acesteia, adresa de reședință sau rezidență ori, după caz, numărul permisului de conducere, data și locul eliberării acestuia ori un număr de identificare a persoanei, furnizat de aceasta ori obținut de agentul constator potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2);

d) descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei;

e) date privind dispozitivul utilizat pentru detectarea încălcării;

f) indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția;

g) sancțiunea aplicată;

h) posibilitatea achitării, în termen de 48 de ore, a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ;

i) obligația de informare în consecință a autorităților române cu privire la achitarea amenzii, prin transmiterea dovezii de plată;

j) o mențiune expresă cu privire la posibilitatea contestării, potrivit legii, a procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, încheiat de agenții constatatori din cadrul autorităților române competente, respectiv termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

(2) În situația în care, prin răspunsul la scrisoarea de informare, destinatarul prevăzut la art. 13 alin. (1) comunică autorității române competente și dovada de plată a jumătate din minimul amenzii contravenționale prevăzute de lege pentru încălcarea cu privire la care a fost informat, în cuprinsul procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, întocmit potrivit legii, agentul constatator face o mențiune corespunzătoare. În acest caz, dispozițiile prevăzute la alin. (1) lit. h) și i) nu se aplică.

Art. 19. — (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, întocmit potrivit legii, pentru contravențiile săvârșite în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (1), precum și înștiințarea de plată se comunică contravenientului, în condițiile prezentului capitol.

(2) Comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, precum și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu confirmare de primire, în plic închis, la domiciliul, reședința sau rezidența din străinătate a contravenientului cetățean al unui stat membru, altul decât România, cetățean al statului participant, cetățean român sau străin.

(3) Comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, precum și a înștiințării de plată se face în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii. Prin *data aplicării sancțiunii* se înțelege data încheierii procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii prin care se aplică sancțiunea contravențională.

(4) Procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii poate fi comunicat contravenientului și prin telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea acestuia și confirmarea de primire, dacă destinatarul, prin răspunsul la scrisoarea de informare, indică autorității române competente datele corespunzătoare în acest scop.

(5) În situația prevăzută la alin. (2), procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se consideră comunicat în termen de două luni de la data expediției, dacă nu este returnată corespondența sau nu este confirmată primirea acesteia într-un termen mai scurt, fără a mai fi necesară comunicarea prin afișare la domiciliul, reședința sau rezidența din străinătate a contravenientului sau prin alte mijloace de publicitate.

(6) Procedura de comunicare a procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, precum și a înștiințării de plată se socotește îndeplinită:

a) la data înscrisă pe confirmarea de primire sau dovada ce atestă primirea acestora de către contravenient sau altă persoană;

b) la data consemnării de către personalul furnizorului de servicii poștale, după caz, a refuzului de semnare a confirmării de primire, a refuzului de primire a corespondenței ori a imposibilității de a semna, din motive întemeiate, confirmarea de primire, indiferent dacă destinatarul a primit sau nu corespondența personal.

(7) În cazul comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, precum și a înștiințării de plată potrivit dispozițiilor alin. (4), procedura se socotește îndeplinită la data arătată pe copia imprimată a confirmării expedierii, certificată de personalul autorității sau instituției care a făcut transmisiunea.

Art. 20. — Executarea sancțiunilor contravenționale aplicate pentru contravențiile săvârșite în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (1) se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii nu a fost comunicat contravenientului în termen de două luni de la data aplicării sancțiunii.

Art. 21. — (1) Executarea sancțiunilor de natură financiară aplicate cetățenilor români sau persoanelor cu domiciliul, reședința sau, după caz, rezidența normală pe teritoriul României, care au bunuri ori o sursă de venit în acest stat, de către autoritățile competente din alte state membre, ca urmare a săvârșirii, pe teritoriile acestora, a încălcărilor prevăzute la art. 3 alin. (1) cu vehicule înmatriculate în România, se face de autoritățile judiciare române de executare, în condițiile dispozițiilor prevăzute în titlul VII cap. II secțiunea a 4-a din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația aplicării de către autoritățile române a unor sancțiuni de natură financiară ca urmare a unor încălcări săvârșite pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate în alte state membre, care, potrivit legii, constituie infracțiuni, solicitarea executării acestora se realizează în condițiile dispozițiilor prevăzute în titlul VII cap. II secțiunea a 4-a din Legea nr. 302/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. — Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 6 alin. (2), art. 9, art. 391, precum și cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 23. — (1) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, România, prin intermediul Ministerului Afacerilor Interne, transmite Comisiei Europene următoarele informații:

a) dispozițiile prezentei legi și ale ordinelor ministrului afacerilor interne prevăzute la art. 4 alin. (5) și la art. 13 alin. (2);

b) normele legale privind circulația pe drumurile publice referitoare la domeniul reglementat de prezenta lege, altele decât cele prevăzute la lit. a), aplicabile pe teritoriul României;

c) alte date necesare și utile Comisiei Europene pentru elaborarea sintezei cu privire la normele în vigoare în statele membre referitoare la domeniul reglementat de Directiva (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015, prevăzută la art. 8 alin. (1) din directivă.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt furnizate de DRPCIV și autoritățile române competente.

(3) Autoritățile române competente desfășoară activități de furnizare a informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) participanților la trafic, astfel cum aceștia sunt definiți prin

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În scopul realizării activităților prevăzute la alin. (3), autoritățile române competente colaborează cu persoane juridice, organizații, organisme responsabile de siguranța rutieră, organizații neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul siguranței rutiere și cluburile automobiliste interesate și cooperează cu alte instituții și autorități ale administrației publice de la nivel central și local, în condițiile legii.

Art. 24. — (1) În vederea urmăririi și controlului aplicării prevederilor cuprinse în prezenta lege, Ministerul Afacerilor Interne întocmește un raport complet, precum și rapoarte periodice.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) conțin următoarele date:

a) numărul de cereri de căutare automatizată efectuate de autoritățile române competente în sistemele de evidență ale statelor de înmatriculare, în condițiile prezentei legi, în urma încălcărilor săvârșite pe teritoriul României cu vehicule înmatriculate într-un alt stat membru sau într-un stat participant;

b) natura contravențională sau penală, după caz, a încălcărilor pentru care au fost depuse cereri de căutare automatizată de către autoritățile române competente, astfel cum acestea sunt prevăzute la art. 3 alin. (1) și stabilite de legislația națională;

c) numărul cererilor de căutare automatizată depuse de către autoritățile române competente care au fost respinse de către autoritățile competente din statele membre sau din statele participante;

d) o descriere a situației de la nivel național în legătură cu măsurile ulterioare luate de către autoritățile române competente cu privire la încălcări, pe baza proporției încălcărilor care au făcut obiectul unor scrisori de informare.

(3) Rapoartele prevăzute la alin. (1) se întocmesc de către Ministerul Afacerilor Interne, pe baza informațiilor colectate și furnizate de către:

a) DRPCIV și autoritățile române competente;

b) Ministerul Justiției, în cazul încălcărilor care, potrivit legii, constituie infracțiuni.

(4) România, prin intermediul Ministerului Afacerilor Interne, transmite Comisiei Europene raportul complet, până la data de 6 mai 2016, iar ulterior, rapoarte periodice, la fiecare 2 ani.

(5) Rapoartele prevăzute la alin. (1) nu vor conține date cu caracter personal sau informații clasificate.

(6) Rapoartele prevăzute la alin. (1) se întocmesc de către Ministerul Afacerilor Interne, astfel încât să fie respectat calendarul prevăzut la alin. (4).

★

Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile art. 1—3, art. 4 alin. (1) teza întâi, alin. (2), alin. (3) teza întâi și a treia, alin. (4) și (5) și art. 5—8 din Directiva (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015 de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 68 din 13 martie 2015.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. III din Legea nr. 55/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 5/2014 privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii nr. 5/2014 și care se aplică în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. III. — În termen de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, România, prin intermediul Ministerului Afacerilor Interne, transmite Comisiei Europene informații actualizate prevăzute la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 5/2014 privind unele măsuri pentru facilitarea schimbului transfrontalier de informații referitoare la încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră și pentru facilitarea executării sancțiunilor aplicate acestor încălcări, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

